

**Acı kahve tadında dudaklarım
Kalbim karanlık telve**

**Üzerimi örten Eylül
Bir yanımı ısıtıp
Diğerini üşütürken
Karmakarışık duygularla
Sesleniyorum
Benden hızla uzaklaşan anılarıma
“Son bir kez
Dokunabilir miyim size? ” diye**

**Aynada suretsiz aksim
Tanımasa da beni
Elimi tutsam
Dokunsam tenime
Isınacak yüreğim
Dağılacak kara telvesi
Ah! O kadar uzağım ki kendime**

**Bir labirentin sonunda benliğim
Ürkek!**

**Bir sürü ben sesleniyor içimde
“Devam et, geri dön, orada kal”
Bana engel kendim/ler
Yolumda bir yığın diken□**

**Cin emaneti, vücuduma ters ayaklarımla
Attığım her adımda
Utkum uzaklaşırken biraz daha□
İçimdeki inatçı ben
Haykırıyor□
/Sakın vazgeçme
Bir ana gibi sarıp sarmala□
Affet isyan eden senleri
Bir umut boyu yakınsın kendine
Gülümse! /**

**Eylül'ün son dokunuşu□
Okşarken tüm bedenimi
Ben,kendim ve benliğim
Soluk güneşi kucakladık sevinçle
Gün daha aydın
Güz daha az acıtıyor
Beraberken
El ele**

BANU ULUDAĞ

* Resim: Alexander Shafransky

****Eski zamanda Orta Asya'da Juan Juan'lar "Deri geçirme işkencesi" ile tutsakların hafızasını tamamen yitirmesine neden olur, ölünceye kadar geçmişini hatırlamayan bir MANKURT yani geçmişini bilmeyen,daha önceden kim olduğunu bilmeyen bir köle yaparlarmış.Bu kişiler tamamen benliğinden uzak,kim olduğunu bilmeden yaşarlarmış.

Cengiz Aytmatov Gün Uzar Yüzyıl Olur eserinde mankurtlaştırılmış bir Kazak Türkü gencinin

MANKURT

Banu Uludağ tarafından yazıldı.

Cuma, 28 Ekim 2011 17:14 -

hikayesinden bahsetmiştir. Mankurtizm bu eserden sonra dünya sosyo-psikoloji literatüründe yerini almıştır. Kendinden, özkimliğinden uzaklaşan bireyi anlatmak için.